

(5.400 m), i tornem de nou al camp base on ens estem un dia més en companyia d'uns altres catalans que acabaven de fer cim i ja anaven de tornada.

El dia 9 de gener desmuntem la tenda i fem tots els preparatius per muntar el Camp 1 a *Nido de Cóndores*. Malgrat que és la tercera vegada que la fem, la pujada ja no se'ns fa tan pesada ja que confiem que serà l'última. A *Nido de Cóndores* els ànims són diferents, més positius. La idea de deixar el camp base durant tres o quatre dies ens anima i injecta una dosi d'optimisme. Aquí el paisatge ens agrada més: les postes de sol són increïbles i el cim es basteix de colors impressionants.

L'endemà, tranquil·lament, fem un port fins al Camp 2, *Berlín* (5.950 m) i tornem a dormir al Camp 1. El dia 11 desmuntem aquest campament i a mitja tarda, just quan arriba la coneguda expedició de cecs de l'ONCE, marxem cap a *Berlín*. Amb tot el material a l'esquena el camí se'ns fa ara molt més pesat. Quan arribem al Camp 2 i acampem comença a nevar lleugerament. *Berlín* disposa de tres petits refugis gairebé inservibles dels quals nosaltres fem ús per escalfar el sopar. Aquí les temperatures es fan notar: són molt més baixes que les dels altres camps. A causa del mal temps tothom es pregunta si l'endemà hi haurà possibilitats d'atacar el cim. Tot i que anem a dormir molt d'hora, el son no es fa mai profund i ens despertem intermitentment al llarg de la nit.

C. Bonada

Cim de l'Aconcagua.

L'endemà dia 12 i a causa de les baixes temperatures de la matinada no comencem a caminar fins a les 8 del matí. A mida que anem guanyant alçada el dia es va fent clar i assolellat: el temps és bo per fer cim. Fem una parada a *Independencia* (6.500 m), petit refugi gairebé en runes, per recuperar-nos de petits problemes que un de nosaltres té als dits a causa del fred. No oblidant la nutrició i la hidratació, ens